ZIMNÍ KRÁLOVSTVÍ

Zrcadlo tmy padá, smutný šíp, jenž hledá cíl
střepy smích a nesmích, je slyšet pláč lesních víl
krouží dál vzduchem divný mráz úrodnou zemi vidí v nás
Zimní království

Moje oči vidí zmrzlá srdce lidí, stín
Touhu ptát se, kdo ví, proč má čas ledový klín
Dál a dál všechno pokrývá dávná báj znovu ožívá
Zimní království

Cestou únavnou jít a vrátit Máj
mluvit s královnou: "Řekni, kde je Káj?"
Zlomit písničkou sněhový ten kraj
jsem tou holčičkou; Nevím, kde je Káj

Zlo, to konce nemá, naše řeč je němá tvář!
Pravda je největší lhář!
Krouží dál vzduchem divný mráz
Úrodnou zemi vidí v nás
Zimní království.

Den je hrozně dlouhý, život jenom pouhý mžik.
Někomu to stačí, já miluju ptačí křik.
Doufám dál, ten zpěv zazní z bran
Dokořán v den kdy složí zbraň
Zimní království

Cestou únavnou jít a vrátit Máj
mluvit s královnou: "Řekni, kde je Káj?"
Zlomit písničkou sněhový ten kraj
jsem tou holčičkou; nevím, kde je Káj.
Nevím, kde je Káj! Nevím, kde je Káj! Nevím, kde je Káj!